

LA MEVA FAMÍLIA ÉS LA MILLOR

Hi havia una vegada un nen que es deia Pere. En Pere tenia sis anys, era de pell pàl·lida, cabell curt i fosc. Els seus ulls també eren foscos i gairebé sempre vestia amb uns texans i un jersei, ell deia que anava molt còmode. Era un nen molt feliç, li agradava anar a l'escola amb tots els seus companys i companyes, i allà, llegia, aprenia coses, cantava, corria i jugava amb ells i elles.

Era dilluns, i com qualsevol nen li costava una mica matinar, li feia mandra sortir de llit quan estava tan calentó a dins.

- Maaaa, no vull anar a l'escola, que aquí estic molt bé.
- Va! Amunt! Que després ho passes la mar de bé.

Així ho va fer, va anar cap a l'escola, com qualsevol altre dia. Però aquell dia el van acompanyar les seves dues mares, sí, perquè en Pere tenia dues mares.

A la porta de l'escola es va acomiadar d'elles i els va dir:

- Fins després mames!

El matí, dins de l'aula va anar com qualsevol altre, però al pati....

En Pere era al sorral com sempre, jugant amb la resta de companys.

Però aquell dia, la Laura, una companya seva se li va apropar i li va dir:

- Aquest matí, li has fet un petó a dues dones i els has dit mama. No pot ser que tinguis dues mames i no tinguis cap papa, no pot ser.
- Sí que pot ser, jo tinc dues mames i m'estimen molt.

Tot i l'explicació que li va donar, la Laura no acabava d'estar convençuda.

Va tocar el timbre, i tots van anar entrant a classe un altre cop, quan la mestra va veure que en Pere estava una mica trist i li va preguntar:

- Què et passa Pere? Per què estàs així?
- Perquè la Laura m'ha dit que no puc tenir dues mares.
- Mireu, ara us explicaré un conte i veureu quin munt de famílies diferents que hi ha al món.

De seguida, els nens i nenes van seure en rotllana per a poder veure bé a la mestra i al llibre que estava a punt d'explicar.

L'Ester, la mestra, els va començar a llegir un conte.

- El conte es diu: Aquesta és la meva família, i és la millor!

El conte explicava que les famílies poden ser molt diferents i que no totes tenen les mateixes persones, hi ha famílies grans o famílies petites, n'hi ha que tenen molts fills i d'altres que no en tenen, n'hi ha que tenen dues mares, o dos pares, o només una mare o només un pare, o un pare i una mare. Que poden viure junts o separats, amb els avis o amb tiets i tietes, però que sigui com sigui la família, totes les famílies són diferents i especials.

Un cop explicat el conte, els nens i nenes de la classe van començar a parlar de les seves famílies, i van veure que a la classe hi havia diferents tipus de famílies, com la d'en Félix i l'Anna, que només vivien amb la seva mare.

- Per què viviu només amb la mare?
- Doncs perquè la nostra mare és soltera, no està casada.
- Sou bessons? Si no us assembleu gens.... Si, perquè a la panxa de la mare estàvem en dues bosses diferents, estàvem a la mateixa panxa, però separats.

També hi havia l'Ona, que va explicar que ella vivia amb els seus avis.

- Jo fa dos anys que visc amb els meus avis, i me'ls estimo molt, a més m'ho passo molt bé, perquè fem un munt de coses.

Els nens i nenes de la classe no s'havien parat mai a pensar en les altres famílies.

Va sonar el timbre, van recollir i preparar-se per marxar. Un cop fora l'escola, es van trobar uns quants al parc que hi ha a prop del cole, on hi havia uns gronxadors i un sorral.

Allà van estar jugant tots junts durant una bona estona. En Pere, va anar corrents cap a les seves mares i els va explicar qui era cadascú.

- Mireu mames, veieu aquella nena, doncs viu amb els seus avis.
- Veus aquella nena i aquell nen? Doncs són bessons! I només tenen una mama!
- Veus Pere! Cada família és diferent, i no passa res. Mira, per allà ve la Maria amb els seus pares, en Cristian i en Manel, recordes qui són?
- Si! La Maria és la nena amb la que a vegades anem d'excursió i els seus pares.
- Exacte.

Aquella tarda van estar jugant tots els nens i nenes al parc, sense importar com eren les seves famílies, perquè a ells l'únic que els importava era passar-ho bé.

Al vespre, quan era hora d'anar a dormir en Pere va cridar a les seves mares que li fessin un petó de bona nit, i els va dir:

- Mames, sabeu que?
- Digués fill.
- Per mi, la meua família és la millor.